

Άνοιγμα της Ημερίδας από τον Προέδρο της Ομοσπονδίας Οικοδομών & Συναφών Επαγγελματών Ελλάδας, Γιάννη Πάσουλα

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, σας καλωσορίζω στην πολύ σημαντική και επίκαιρη ημερίδα που διοργανώνουμε με πρωτοβουλία της Ομοσπονδίας Οικοδόμων και του Συνδικάτου Αθήνας σχετικά με την αντισεισμική θωράκιση. Σημειώνουμε εκ των προτέρων ότι αυτό το ζήτημα δεν είναι θέμα αποκλειστικά των οικοδόμων, ενδιαφέρει και συγκινεί κάθε λαϊκή οικογένεια.

Σίγουρα δεν είμαστε οι αρμόδιοι να αναδείξουμε τις τεχνικές και επιστημονικές πλευρές ενός τόσο σοβαρού προβλήματος που άλλωστε η πρόοδος της επιστήμης κάθε μέρα ανακαλύπτει και νέες πλευρές. Δεν επιδιώκουμε επίσης η δουλειά αυτή να εξελιχτεί σε ένα αποκλειστικά επιστημονικό συμπόσιο, αλλά να συμβάλλουμε να ενταχθεί στην ταξική πάλη ως ένα γενικότερης σημασίας μεγάλο πρόβλημα.

Οι αγαπητοί φίλοι που θα παρουσιάσουν τις κυρίως εισηγήσεις θα φωτίσουν το ζήτημα πολύπλευρα τόσο από την τεχνική, επιστημονική πλευρά όσο και από την πολιτική, ιδεολογική και κοινωνική προσέγγιση, γι' αυτό θα τους δώσουμε γρήγορα τον λόγο.

Εμείς οι εργάτες, χωρίς να έχουμε ειδικές γνώσεις, καταλαβαίνουμε κάπως απλά αλλά με την πραγματική του διάσταση αυτό το ζήτημα και τούτο γιατί το ζήσαμε και το ζούμε στην καθημερινότητα.

Τα ερωτήματα μας δεν είναι ρητορικά, εκφράζουν τα βαθύτερα αίτια του προβλήματος.

Πώς για παράδειγμα είναι δυνατόν η ΡΙΚΟΜΕΞ και η ΦΑΡΑΝ να έχουν τεράστια κέρδη, η επιστήμη να έχει κάνει τεράστια άλματα που μπορεί να

ελαχιστοποιήσει τις απώλειες από ένα σεισμό και από την άλλη να θάβονται 114 εργάτες με το σεισμό του 1999 σε αυτά τα εργοστάσια που κατέρρευσαν σαν χάρτινος πύργος;

Γιατί η τεχνική και η επιστήμη αξιοποιείται για την διεύρυνση της γκάμας των φονικών πολεμικών όπλων, να μεγιστοποιούνται τα κέρδη του κεφαλαίου, να αυξάνονται αλματωδώς τα κέρδη των περισσότερων κατασκευαστικών εταιριών και από την άλλη να καταπονεί ο σεισμός κατοικίες που διαμένουν τα λαϊκά στρώματα;

Προπαγανδίζουν την πράσινη ανάπτυξη, τα οικολογικά πάρκα κλπ. Στις μεγαλουπόλεις όμως είναι ανύπαρκτοι οι ελεύθεροι χώροι, οι πλατείες, οι χώροι πρασίνου που θα αναβάθμιζαν την ποιότητα της ζωής των κατοίκων και θα αποτελούσαν και ένα καταφύγιο για τους κατοίκους των λαϊκών συνοικιών σε περίπτωση σεισμού.

Δεν είναι προκλητικό από τη μια το ελληνικό κράτος να ξοδεύει τεράστια ποσά για στρατιωτικές αποστολές στο εξωτερικό και από την άλλη η συντριπτική πλειοψηφία των σχολείων, των νηπιαγωγείων, των παιδικών σταθμών να είναι παμπάλαια, ασυντήρητα, να στερούνται αντισεισμικής θωράκισης, να κάνουν μάθημα τα παιδιά των λαϊκών στρωμάτων στην κυριολεξία σε επικίνδυνα κτίρια;

Πως είναι δυνατόν ΝΔ & ΠΑΣΟΚ να χαρίζουν 97 δις στους τραπεζίτες, να αγοράζονται υποβρύχια με απευθείας ανάθεση, να ρίχνουν δισεκατομμύρια σε έργα εξυπηρέτησης του κεφαλαίου και από την άλλη να αρνούνται την εκπόνηση έργων για την αντισεισμική θωράκιση για χιλιάδες κτίρια, δημόσια και ιδιωτικά που έχουν καταπονηθεί από τους προηγούμενους σεισμούς, με ότι συνέπειες μπορεί αυτό να φέρει με ένα νέο σεισμό;

Έγιναν τεράστια έργα και υποδομές που γιγάντωσαν τα κέρδη των κατασκευαστικών εταιριών, των εργολάβων. Είναι νωπή στην μνήμη όλων η σκανδαλώδης σπατάλη του ιδρώτα των εργαζομένων για να γίνουν οι Ολυμπιακοί αγώνες. Δισεκατομμύρια πήγαν στις τσέπες των αρπακτικών του

κατασκευαστικού κλάδου για να γίνουν στάδια, συνεδριακά κέντρα, γήπεδα, κολυμβητήρια, για να κονομήσουν οι αετονύχηδες που λυμνίνονται τους Ολυμπιακούς αγώνες.

Από την άλλη όμως είναι από ελάχιστα μέχρι και ανύπαρκτα τα έργα που εξυπηρετούν τις λαϊκές ανάγκες, όπως σχολεία, νοσοκομεία, έργα αντιπλημμυρικής προστασίας και αντισεισμικής θωράκισης. (Δεν θα αναφερθώ σε στοιχεία γιατί οι επόμενοι ομιλητές θα μιλήσουν πιο εξειδικευμένα).

Αλήθεια πόσα σχολεία, παιδικοί σταθμοί, νηπιαγωγεία, κατοικίες, αθλητικές εγκαταστάσεις στις γειτονίες, πόσα πάρκα και πλατείες θα γίνονταν, πόσα κτίρια θα θωράκιζαν, με όλα αυτά τα δισ που σπρώξανε στις τσέπες του κεφαλαίου;

Συναδελφοί, συναδέλφισσες, τα στατιστικά στοιχεία λένε πως η ιδιοκατοίκηση στην Ελλάδα ξεπερνά το 80%. Ποια είναι όμως η ποιότητα της κατοικίας από άποψη περιβαλλοντικής και αντισεισμικής επάρκειας; Αυτή, την καθορίζει η επιδίωξη των κατασκευαστικών εταιριών για αύξηση των κερδών τους και όχι η ανάγκη κάλυψης των λαϊκών αναγκών για ποιοτική και επαρκή κατοικία. Οι κατασκευαστικές εταιρίες τα κονόμησαν φτιάχνοντας «κουτιά», χωρίς πολεοδομικό σχεδιασμό και τις απαιτούμενες αντισεισμικές προδιαγραφές και μάλιστα σε μια σεισμογενή χώρα όπως η Ελλάδα. Για αυτό σήμερα έχουν 300-400 χιλιάδες διαμερίσματα απούλητα και δεν ιδρώνουν.

Αυτήν την αναπτυξη την πλήρωσαν οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα, αυτή η ανάπτυξη έφερε την σημερινή κρίση που ξανακαλείται να πληρώσει ο λαός. Αυτή η ανάπτυξη είναι αιτία που σήμερα στην κυριολεξία έχουν στραγγίξει τις λαϊκές οικογένειες με την φορολογία, την αύξηση του ΦΠΑ, την κατατόμηση μισθών και ημερομισθίων, την μείωση των συντάξεων, των δώρων, των επιδομάτων.

Πού διοχετεύεται συνάδελφοι, αυτή η πρωτοφανής για τα ελληνικά δεδομένα συγκέντρωση κεφαλαίων από το ξεζούμισμα με κάθε τρόπο των

εργαζομένων; Αυτό πρέπει να προβληματίσει κάθε εργαζόμενο, όχι μόνο του κλάδου των κατασκευών αλλά γενικότερα.

Το ζήτημα της ανάπτυξης έχει ταξική βάση και σαν τέτοιο θα το κρίνουμε. Αν κριτήριο μας είναι μόνο να έχει δουλειά ο κλάδος των κατασκευών θα είμαστε συνένοχοι σε ένα σχεδιασμό που υπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου και όχι τις λαϊκές ανάγκες.

Γιατί για παράδειγμα ΝΔ και ΠΑΣΟΚ χάρισαν στις τράπεζες 97 δις και για αντισεισμικά έργα δεν υπάρχει ούτε σεντς στον προϋπολογισμό;

Γιατί γιγαντώνεται η παραπαιδεία και τα παιδιά της εργατικής τάξης κάνουν μάθημα σε ανασφαλή κτίρια;

Γιατί η συντριπτική πλειοψηφία του πληθυσμού ζει σε κατοικίες αμφιβόλου κατασκευαστικής ποιότητας και από την άλλη τα κέρδη των κατασκευαστών έχουν εκτιναχτεί στα ύψη;

Γιατί ενώ υπάρχουν διευρυμένες ανάγκες κατασκευής έργων εξυπηρέτησης λαϊκών αναγκών, κατασκευής κατοικιών που να πληρούν όλες τις απαιτούμενες προϋποθέσεις από άποψη ασφάλειας και περιβάλλοντος, αυτά δεν γίνονται; Και από την άλλη η ανεργία στον κλάδο των κατασκευών έχει πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις;

Αυτά τα ερωτήματα αβίαστα οδηγούν στα εξής συμπεράσματα:

- Το κεφάλαιο επενδύει εκεί που θα έχει γρηγορότερα και περισσότερα κέρδη.
- Οι κυβερνήσεις του κεφαλαίου δεν ενδιαφέρονται για τις συνθήκες ζωής της εργατικής τάξης και την ποιοτική αναπαραγωγή της εργατικής της δύναμης, τους αρκεί να είναι όρθια να την εκμεταλλεύονται.

- Όσο προτεραιότητα έχει το καπιταλιστικό κέρδος είναι σίγουρο ότι οι λαϊκές ανάγκες θα παραμένουν ανικανοποίητες. Οι κρίσεις θα γίνονται όλο και πιο συχνές και πιο καταστρεπτικές με τη μαζική ανεργία και τη φτώχεια να αποκτούν μόνιμο χαρακτήρα.

Συναδέλφισσες, συναδελφοί, το κίνημα μας, ούτε σταμάτησε, ούτε θα σταματήσει να πιέζει να παίρνονται μέτρα ώστε να μειωθεί η ανεργία στον κλάδο, να γίνονται έργα για τις λαϊκές ανάγκες. Όμως αυτό, δεν θα μας οδηγήσει στην λογική και στην αυταπάτη, ότι μπορούν να κατακτηθούν χωρίς σκληρούς αγώνες και συγκρούσεις με ισχυρά συμφέροντα. Αγώνες που θα έρχονται σε αντιπαράθεση με τα συμφέροντα του κεφαλαίου.

Είμαστε πεισμένοι ότι η λύση των λαϊκών προβλημάτων είναι συνδεδεμένη με τον κεντρικό σχεδιασμό, τον λαϊκό έλεγχο. Σήμερα είναι ώριμο και αναγκαίο η δημιουργία ενιαίου κρατικού κατασκευαστικού φορέα, αίτημα που συνδέεται με τον αγώνα για άλλη πολιτική, ανάπτυξη για το λαό και όχι για τα παράσιτα τους κεφαλαιοκράτες.